

HØRINGSNOTAT (del 1)

Center
Center for Grøn Strøm

Kontor
Havvind

Dato
07/01 2025

J nr. 2024-4503

/ isvs, chrsan, mnlv, swpo

Høringsnotat vedr. forslag til Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om offentlige veje m.v. og jernbaneloven

Udkast til lovforslag om ændring af lov om fremme af vedvarende energi vedr. gebyrordning for erstatningsnatur blev sendt i supplerende offentlig høring d. 10. januar 2025 med frist for høringssvar den 3. februar 2025. Høringsnotat herfor findes nederst i dokumentet (del 2).
Link til høring: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/69571>

Udkast til lovforslag om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om offentlige veje m.v. og jernbaneloven blev sendt i ekstern høring den 30. oktober 2024 med frist for afgivelse af høringssvar den 27. november 2024.
Link til høring: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/69270>

Der er modtaget i alt 26 høringssvar i høringsperioden.

Følgende 18 høringsparter har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- BL – Danmarks Almene Boliger
- Bornholms Energi og Forsyning
- Brintbranchen
- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Dansk Solcelleforening
- Danske Havne
- Dialoggruppen – Energiprojekt 7840
- European Energy
- EjendomDanmark
- Finans Danmark
- Finans og Leasing
- Green Power Denmark
- KL
- Klimabevægelsen
- Landdistrikternes fællesråd
- Miljøorganisation VedvarendeEnergi
- Caroline Anna Salling, postdoc ved Institut for Antropologi, Københavns Universitet

Følgende 8 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til lovforslaget:

- Arbejdstilsynet
- Dataetisk Råd
- Datatilsynet
- Erhvervsflyvningens Sammenslutning
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører
- Københavns Kommune
- Metroselskabet
- Rigsrevisionen

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

1. Ændring af tilladelsesprocessen for elproducerende anlæg på havet

Green Power Denmark finder det positivt, at kravet om godkendelse af forundersøgelsesrapporten, herunder miljøkonsekvensrapporten, ophæves.

Klimabevægelsen finder det positivt, at der med forskellige tiltag tilstræbes en hurtigere offentlig sagsbehandling af ansøgninger om VE-anlæg. Klimabevægelsen ser det som et generelt opmærksomhedspunkt, at danske klima-, miljø- og naturbeskyttelsesregler ofte er så komplekst sammensatte, at det er svært at forstå og gennemskue reglerne. Det gælder både dem, der skal administrere reglerne, dem der har interesse i administrationen af dem og for den bredere befolkning, der vægter klima og miljø højt. Dette gælder også for det aktuelle lovudkast. Hvis der reelt skal opnås en hurtigere behandling af ansøgninger om VE-anlæg er det således afgørende, at myndighederne har de nødvendige ressourcer og kompetencer til at sikre den korrekte og hurtigere administration af lovene.

Dansk Erhverv er meget positive overfor forslaget og støtter de overordnede formål om at bidrage til at optimere processer for tilladelser til opsætning af vedvarende energi. Fx bakker Dansk Energi op om, at godkendelseskravet af forundersøgelsesrapporten og dermed adgangen til at klage over afgørelsen afskaffes.

Brintbranchen opfordrer til en bredere revidering af regulering for at forkorte godkendelses- og tilladelsesprocesser yderligere til produktion af både grøn el og grønne brændsler. Dette naturligvis med fortsat fokus på at sikre folkelig opbakning til opstilling af VE.

Københavns Universitet, Department of Anthropology, har oplyst, at empiri fra Danmark viser, at de gængse argumenter for, hvorfor lokale ikke vil have VE-anlæg i deres nærområde kun er et fragment af årsagerne til, at lokale ikke vil acceptere VE. I forskningen ses derimod, at lokale ønsker at sætte krav til en bedre fordeling af goderne ved udbygning af VE.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der løbende tages stilling til, at der er de nødvendige ressourcer til rådighed til løsning af opgaverne i forbindelse med udbygningen af VE-energi. Lovforslaget vedrører imidlertid alene de lovgivningsmæssige rammer for udbygningen af VE-anlæg.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet anerkender branchens ønske om udbygning af grøn el og grønne brændsler. Klimaaftalen om grøn strøm og varme 2022, som overordnet er den politiske aftale bag revisionen af VE-lovens kapitel 3, vedrører imidlertid kun elproducerende anlæg, og det er fundet mest hensigtsmæssigt at afvente udviklingen, inden der tages initiativ til lovgivning indenfor grøn el og brændsler.

For så vidt angår spørgsmålet om lokal accept af VE-energi bemærkes, at dette spørgsmål ikke er omfattet af lovforslaget.

2. Ændring af VVM-kompetencen for elproducerende anlæg på havet

Danske Havne påpeger, at udformning og design af flydende solcelleanlæg på havet betyder meget for, hvor meget et sådant anlæg fylder, skygger og påvirker omgivelserne. Derfor kan det fremadrettet være gavnligt at udarbejde en vejledende retningslinje for små anlæg, som kun behøver en screeningsgodkendelse. Små anlæg kan være relevante som supplement for erhvervshavnens energiforbrug.

Green Power Denmark anfører, at der er gode argumenter for, at klima-, energi- og forsyningsministeren både er tilladelses- og VVM-myndighed for alle projekter vedrørende VE på havet. Dog bør der være skærpet opmærksomhed på, at Energistyrelsen sikres de faglige kompetencer til at foretage sagsbehandling for additionelle former for elproduktionsanlæg på havet, herunder solcelleanlæg.

Brintbranchen bemærker, at bestemmelsen stadig kun gælder for projekter om etablering af elproduktionsanlæg. Hvis ikke alle typer af VE-anlæg dækkes af bestemmelsen, kan det blive besværligt at opføre hybride produkter, som fx producerer både el og brint på havområdet. Brintbranchen anbefaler derfor, at bestemmelsen udvides til at gælde for projekter om etablering af elproduktionsanlæg og hybride anlæg, der bl.a. producerer el.

Ministeriets bemærkninger:

For så vidt angår retningslinjer for små anlæg bemærkes, at Miljøstyrelsen har udsendt vejledninger til miljøvurderingsloven og bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil løbende, eventuelt i samråd med Ministeriet for Grøn Trepårt, vurdere behovet for specifikke vejledninger vedrørende mindre VE-anlæg på havet.

Revisionen af VE-lovens kapitel 3 vedrører kun de lovgivningsmæssige rammer for VE-anlæg på havet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer løbende behovet for faglige kompetencer til implementering af lovgivningen på området.

Klimaaftalen om grøn strøm og varme 2022, som overordnet er den politiske aftale bag revisionen af VE-lovens kapitel 3, vedrører kun elproducerende anlæg, og det er fundet mest hensigtsmæssigt at afvente udviklingen, inden der tages stilling til lovgivning for så vidt angår fordelingen af kompetencen til at miljøvurdere hybridanlæg.

3. Ændring af minimumsfrister for høring over miljøkonsekvensrapporter

Danske Havne er enig i, at det er tilfælde, hvor det er fornuftigt at ændre minimumsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporter. Danske Havne anser det for vigtigt, at ændringen af minimumsfristen også gælder ved genbehandling af projekter.

KL finder det overordnet positivt, at staten arbejder på at skabe fleksibilitet i lovgivningen og har fokus på kortere sagsbehandlingstider. KL bemærker samtidigt, at netop borgerinddragelse ofte har væsentlig betydning for nye VE-projekter. Ofte vil det derfor ikke være hensigtsmæssigt at reducere høringsperioden. KL bifalder dog, at kommunerne får mulighed for at foretage vurderingen i forhold til de enkelte projekter. For så vidt angår konsekvensændringen af VE-lovens § 9, stk. 2, nr. 1, om fristen for afholdelse af offentligt møde bemærker KL, at forslaget giver en øget fleksibilitet.

Green Power Denmark bifalder de reducerede minimumsfrister for høring af offentligheden om miljøkonsekvensrapporter. Green Power Denmark vil dog påpege, at lokalplaner stadigvæk har 8 ugers høring, og at lokalplaner og miljøkonsekvensrapporter typisk udsendes samtidig, hvorfor ændringen af høringsfristen over miljøkonsekvensrapporten ikke vil have nogen markant ændring i praksis, hvis ikke de to processer aktivt frakobles.

European Energy A/S bakker op om lovforslagets generelle formål om at bidrage til at optimere og præcisere processen for tilladelser til opsætning af vedvarende energi. I den forbindelse er det særligt glædeligt, at der nu ændres på høringsfristerne for høring af miljøkonsekvensrapporter i forbindelse med nye vedvarende energiprojekter, og at fristen fastsættes til mindst 30 dage modsat de 8 uger, som er gældende i dag. I den forbindelse minder European Energy A/S om, at det ikke kun er i forbindelse med høring over miljøkonsekvensrapporten, at høringsfristen bør begrænses til 4 uger, men også når det kommer til høring i regi af planloven. Behovet for at understøtte smidige processer i forbindelse med etablering af vedvarende energi bør også føre til, at der kigges nærmere på den byggetilladelse, som tildeles grønne energiprojekter.

Dansk Erhverv støtter overordnet set lovforslagets mulighed for at forkorte fristen for høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten. Ved etablering af VE-anlæg på havet gennemføres der ofte detaljerede og tekniske vurderinger, som har behov for en længere høringsperiode end 30 dage. Som følge heraf foreslår Dansk Erhverv, at der med fordel kan indsættes en maksimal høringsfrist på fx 40 dage ved etablering af VE-projekter på havet. Danske Erhverv foreslår endvidere, at den nuværende praksis med to høringer af 8 uger over den strategiske miljøvurdering (SMV) fraviges. Dansk Erhverv ser endvidere et behov for et vejledningsmateriale om samspillet mellem VE-anlæg på havet i forhold til naturbeskyttelsesdirektiver, vandrammedirektiv og havstrategidirektivet, herunder vejledning om fravigelsesbestemmelserne og et standardkatalog for kompensationsforanstaltninger.

Brintbranchen hilser enhver indsats for at sikre hurtigere opsætning af VE velkomment og er derfor glade for at se, at der lægges op til en kortere høringsperiode i VE-loven, miljøvurderingsloven, vejloven og jernbaneloven.

Dialoggruppen – Energiprojekt 7840 er bekymrede for den foreslåede ændring af minimumsfristen for offentlig høring over miljøkonsekvensrapporter, da det er en meget dokumenttung opgave at udarbejde høringssvar på disse komplekse rapporter.

Klimabevægelsen mener, at en ændring af minimumsfristen ikke bør gælde for vejloven og jernbaneloven, da høringer i forbindelse med vejloven ikke er relateret til sager i forbindelse med fremme af VE-anlæg.

Miljøorganisationen VedvarendeEnergi mener, at minimumsfristen ikke bør ændres. Dog kan Miljøorganisationen VedvarendeEnergi acceptere, at høringsfristen reduceres til 30 dage ved genbehandling ved revideret VVM.

DI anerkender hensigten i forslaget, der sigter til at optimere processer, fjerne barrierer og smidiggøre sagsbehandling. DI fremfører dog en stor bekymring om generelt at ændre minimumsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporter fra 8 uger til 30 dage, ikke mindst for vej- og baneprojekter, da disse grundlæggende er komplicerede, har mange interessenter og processer og kræver grundigt forarbejde af års varighed. DI anbefaler derfor, at lovforslaget ændres på dette punkt optimalt således, at høringsfristen fastholdes på 8 uger som minimum, alternativt at det klart bliver undtagelsen, at høringsfristen kan fastsætte til kortere end 8 uger, og at dette kun sker ved særligt ukomplicerede projekter. Der bør som minimum udarbejdes et sæt kriterier til fristfastsættelsen. DI opfordrer endvidere til, at myndighederne ser på andre dele af myndighedernes processer, som i stedet kunne ændres, forløbe parallelt eller kortes ned.

Landdistrikternes Fællesråd bakker op om ambitionen om at øge tempoet i den grønne omstilling, men mener grundlæggende, at den største begrænsning på den grønne omstilling er den voksende lokale modstand mod nye VE-anlæg. Der behov for langt større borgerinddragelse og lokal forankring af vindmølle- og solcelleanlæg. Derfor er Landdistrikternes Fællesråd stærkt kritiske overfor begrænsning af høringsfrister over miljøkonsekvensrapporter.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet for Grøn Trepert og Transportministeriet noterer sig, at nogle høringsparter er positive og andre kritiske i forhold til at ændre minimumshøringsperioden for høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten fra 8 uger til 30 dage.

Ministerierne bemærker, at der med lovforslaget er tale om at nedsætte den minimumsperiode, hvor miljøkonsekvensrapporten skal være i høring i offentligheden. Forslaget vil derfor ikke i sig selv indebære, at høringsperioden for miljøkonsekvensrapporten generelt og i alle tilfælde afkortes til 30 dage.

Den relevante myndighed skal fortsat fastsætte en passende frist, som fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurderingen. Der kan således fortsat i nogle tilfælde være behov for at fastsætte en frist for høring af offentligheden, som er længere end minimumsfristen.

Ud over hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurderingen, som fremgår af miljøvurderingsloven, vejloven og jernbaneloven, vil det være op til den relevante myndigheds konkrete vurdering for det konkrete projekt, hvor lang høringsfristen over miljøkonsekvensrapporten skal være.

Transportministeriet skal særligt bemærke, at ændringen af minimumshøringsperioden fra 8 uger til 30 dage ikke forventes at få nogen betydning i praksis, for så vidt angår projekter der miljøvurderes efter vejloven eller jernbaneloven. Transportministeriet er opmærksom på, at projekter inden på ministeriets område ofte har en sådan karakter, at en frist på mindre end de gældende 8 uger vil være uacceptabelt kort. Det er Transportministeriets opfattelse, at

nedsættelsen af minimumshøringsperioden til 30 dage alene vil kunne blive relevant for små projekter vedrørende veje eller jernbaner, hvor en høring på mindre end de gældende 8 uger konkret findes betryggende og acceptabel.

Til det af Dansk Erhverv foreslåede med en maksimal høringsfrist på 40 dage for etablering af VE-projekter på havet bemærker ministerierne, at et sådant forslag falder uden for rammerne af lovforslaget.

Til det af European Energy anførte om, at høringsfristen efter planloven bør nedsættes til 4 uger, bemærker ministerierne, at et sådant forslag falder uden for rammerne af lovforslaget.

4. Ændring af tilsyns- og gebyrbestemmelser i VE-loven

Green Power Denmark finder det uhensigtsmæssigt, at der foreslås gebyrfinansiering af tilsyns- og screeningsopgaver i forbindelse med projekter i fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. Omkostninger i forbindelse med denne form for administration og tilsyn bør kunne dækkes af de allerede allokerede midler hos Ministeriet for Grøn Trepert og ikke udgøre en ekstra udgiftsbyrde, som i sidste ende rammer erhvervslivet.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet og Ministeriet for Grøn Trepert bemærker til det anførte om hjemmel til at opkræve gebyr til dækning af ministeren for grøn treparts omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med screening af projekter i et fremskyndelsesområde til net- og lagringsinfrastruktur, at screeningen af projekter i et sådant fremskyndelsesområde træder i stedet for en vurdering efter miljøvurderingsloven af det konkrete projekt. I lighed med den foreslåede hjemmel, er det allerede i dag sådan, at omkostninger ved administration og tilsyn forbundet med en miljøvurdering ("VVM") efter miljøvurderingsloven af projekter udenfor fremskyndelsesområder kan dækkes af gebyrer, jf. miljøvurderingslovens § 42. Den foreslåede bestemmelse vil således supplere miljøvurderingslovens § 42.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at Energinets udgifter til screening af netprojekter til fremskyndelsesområder forventes at være mindre end udgifterne til en VVM-tilladelse. Derfor forventes der ikke en øget udgiftsbyrde for erhvervslivet.

5. Mulighed for forbehold af særskilt ret over solcelleanlæg på tagarealer på erhvervsbygninger mv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har valgt at inddele bemærkninger til denne del af lovforslaget i fire underemner: overordnede bemærkninger, anvendelsesområde for muligheden, kriterier for forbehold af særskilt ret, øvrigt om ordningen.

Overordnede bemærkninger

Dansk Erhverv, Green Power Denmark, Dansk Solcelleforening, Danske Havne, Finans Danmark, Finans og Leasing, Dialoggruppen – Energiprojekt 7840 støtter overordnet forslag om mulighed for forbehold af særskilt ret.

Finans Danmark ser gerne at ændringerne foretages i tinglysningsloven, fremfor i VE-loven, af hensyn til gennemskuelighed.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kvitterer for opbakningen til denne del af lovforslaget. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker at ændringen foretages i VE-loven, da der er tale om særregler, der alene gælder for solcelleanlæg, hvilke allerede findes i VE-loven, og da regler til fremme af vedvarende energi placeres mest hensigtsmæssigt i VE-loven.

Anvendelsesområde for muligheden

Green Power Denmark, Finans og Leasing, Bornholms Energi og Forsyning og Dansk Solcelleforening, ønsker flere teknogier omfattet af ordningen herunder batterier.

Finans og Leasing ønsker tilføjet en revisionsklausul med henblik på eventuelt at udvide ordningen til andre teknologier.

Finans og Leasing ønsker præciseret at stativer, batterier og invertere er omfattet af solcelleanlæg, uanset om de er placeret på tagarealet.

Green Power Denmark, Bornholms Energi og Forsyning bemærker at det er uklart om kommunalt ejede bygninger er omfattet af ordningen og ønsker det præciseret at de er omfattet.

Danske Havne spørger til om ordningen også gælder solceller på erhvervshavnenes tagarealer.

Danske Havne ønsker det tilføjet at ordningen også gælder samlede projekter der opsættes på bygninger, som ligger relativt tæt i et erhvervsområde eller erhvervshavneområde, uanset om disse har forskellige ejere eller ligger på forskellige matrikler.

Green Power Denmark, Finans og Leasing og Dansk Solcelleforening og BL ønsker flere ejendoms typer omfattet, herunder beboelsesejendomme. Finans og Leasing mener at boligudlejningsejendomme bør betragtes som erhvervsejendomme.

Finans Danmark finder det hensigtsmæssigt at ordningen er begrænset til tage på erhvervsbygninger mv., og at det er afgørende med krav om, at bygningen er tilsluttet det offentlige elnet.

Green Power Denmark, Dansk Solcelleforening og Finans og Leasing ønsker også facademonteret solceller omfattet. Finans og Leasing ønsker også solceller opsat på grund omfattet.

Green Power Denmark ønsker uddybet hvorfor der opereres med et bygningsbegreb, fremfor det bredere fast ejendomsbegreb.

Finans Danmark finder det uhensigtsmæssigt at ordningen også omfatter salg med ejendomsforbehold, og betragter dette som forskelligt fra leasing.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig ønsket om at inkludere solceller, der påmonteres en bygnings facade i ordningen, og har på baggrund af høringen indarbejdet en ændring, således at også facademonterede solcelleanlæg omfattes. Det bemærkes hertil, at påmontering af solceller på en bygnings facade kan påvirke bygningens værdiansættelse, herunder som følge af ændringer i bygningens udseende. Endvidere kan der være andre hensyn forbundet med afmontering af solcelleanlæg, som skal vurderes i forhold til kravet om ikke at påføre væsentlig skade. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger, at pant- og udlægshaver i alle tilfælde vil skulle foretage en konkret vurdering af om, der kan gives samtykke.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig ønsket om at inkludere andre teknologier end solceller. Det bemærkes først, at eventuelle batterier, der indgår som en del af et solcelleanlæg er omfattet af ordningen i henhold til lovforslagets specielle bemærkninger til den foreslåede § 15. Solcelleanlæg opsættes både uden batterier og med batterier som en almindelig teknisk del af anlægget, og der ønskes ikke med ordningen at skabe forvriddning i markedet for solceller hhv. med og uden batterier. Batterier, der ikke installeres som en del af et solcelleanlæg, er ikke omfattet, da ordningens formål er at fremme alternative finansieringsmuligheder for solcelleanlæg og ikke øvrige teknologier. Det bemærkes endvidere, at også kabler, invertere og andre almindelige bestanddele af solcelleanlæg er omfattet af betegnelsen solcelleanlæg.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker herudover, at denne ordning er et vigtigt skridt på vejen til at fremme udbredelsen af bygningsbaserede solceller. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil derfor fortsætte dette arbejde sideløbende med, at der gøres erfaringer med den foreslåede ordning, og se på vil se på en hensigtsmæssig måde for eventuelle yderligere lovændringer, der fjerner barrierer for udbredelsen af bygningsbaserede solcelleanlæg, fx i den almene sektor, der udgør en betydelig del af boligmassen.

Dertil bemærkes det, at der med lovforslaget ikke lægges op til at ændre på de eksisterende regler og rammer for etablering elproduktionsanlæg i egen forbrugsinstallation, herunder de regler, der følger af bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser eller fsva. afgiftsforhold for forbrug af elektricitet som følger af lov om elafgift, der ligeledes kan påvirke muligheden for og rentabiliteten i eksempelvis leasing af solcelleanlæg til dækning af en bygnings elforbrug.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det i lovforslaget ikke er ejeren af bygningen, der er central for, hvorvidt bygningen er omfattet af ordningen. Der er i

lovforslagets specielle bemærkninger til den foreslåede § 15 lagt vægt på bygningens anvendelse. Det indebærer blandt andet, at også kommunalt ejede bygninger med de relevante anvendelser er omfattet af erhvervsbygninger mv. Det gælder eksempelvis kommunalt ejede kontorbygninger, kommunalt ejede bygninger brugt til institutioner som eks. børnehaver og skoler, eller kommunalt ejede bygninger der bruges til fritidsformål, eks. idrætshaller. Modsat gælder kommunalt ejede beboelsesejendomme, eksempelvis plejeboliger. Det bemærkes herudover, at bygninger til transport, eksempelvis havnebygninger, er foreslået omfattet af ordningen. Det samme vil gælde øvrige bygninger med øvrige erhvervsformål, eksempelvis lager, handel eller kontor, placeret i havneområder.

Det bemærkes endvidere, at der foreslås et krav om, at anlæg og erhvervsbygninger er tilsluttet det kollektive elnet. Således vil ejendomme, for hvilke et solcelleanlæg måtte udgøre den eneste elforsyning, ikke være omfattet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer ønsket fra Danske Havne, om at ordningen gælder anlæg på tværs af ejerskab og matrikelgrænser. I den forbindelse bemærkes det, at der ikke med lovforslaget lægges op til at ændre på de eksisterende regler og rammer for etablering elproduktionsanlæg i egen forbrugsinstallation, herunder de regler der følger af bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser eller fsva. afgiftsforhold for forbrug af elektricitet som følger af lov om elafgift.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at ordningen omfatter bygningsbaseret solenergi, idet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har vurderet, at der med ordningen vil være potentiale til udbygning heraf, jf. pkt. 3.1.2 i lovforslaget, og som foreslået i regeringens solcellestrategi.

Det bemærkes, at en række interessenter løbende har peget på, at regler i tinglysningslovens § 38 har været til hinder for at udbygge bygningsbaseret solenergi, fordi anvendelsen af alternative finansieringsformer til realkredit i praksis ikke var attraktive pga. denne regel. Forslaget imødekommer disse synspunkter.

Efter tinglysningslovens § 38 bliver ledninger, anlæg m.v., der indlægges i bygningen til brug for bygningen af bygningens ejer og på dennes bekostning, er en del af den faste ejendom, som bygningen indgår i, og gribes derfor af eventuelt eksisterende pant deri. Ordningen er en undtagelse hertil og således rettet mod anlæg, der indlægges i bygningen af dennes ejer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at sigtet med ordningen – med det formål at udbrede bygningsbaserede solceller – er at gøre alternative finansieringsformer til realkredit generelt mere attraktive. Sådanne former kan fx være leasing og salg med ejendomsforbehold.

Kriterier for forbehold af særskilt ret

Finans Danmark finder at de foreslåede kriterier på passende vis balancerer hensynet til panthavere og dermed realkreditsystemet.

Green Power Denmark, Dansk Solcelleforening og Finans og Leasing ønsker at kriteriet om indhentelse af samtykke fra eksisterende pant- og udlægshavere som er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om forsikringsvirksomhed udgår. De finder kravet unødvendigt og ikke tilstrækkeligt begrundet.

Dansk Solcelleforening og Finans og Leasing påpeger en række mulige administrative og økonomiske barrierer i forbindelse med kravet om indhentelse af samtykke.

Green Power Denmark bemærker at eksisterende panthavere vil have et incitament til at nægte samtykke med argument om væsentlige kreditmæssige risici.

Finans og Leasing ønsker det afspejlet i lovforslag at solcelleanlæg må formodes at forøge en ejendomsværdi og at kriterierne for panthavers mulighed for at nægte samtykke er for generelle og ukonkrete.

Finans og Leasing ønsker "fyldestgørende anmodning" i forbindelse med fristen på 30 dage for eksisterende panthavere præciseret, samt at der indføres stiltiende samtykke ved manglende iagttagelse af fristen.

Finans og Leasing ønsker kravet om samtykke begrænset til 1. prioritetspantehaven. De ønsker det endvidere beskrevet, at det vil være i strid med god skik-reglerne på området, hvis panthaver benytter en anmodning om tilladelse til opsætning af solceller til at kontakte evt. eget koncernforbundet leasingselskab for at give et konkurrerende tilbud.

Dansk Solcelleforening ønsker, at der i forbindelse med kravet om tinglysning af deklaration udfærdiges en standarddeklaration, som omkostningsfrit stilles til rådighed.

Finans og Leasing bemærker, at det er vigtigt at reglerne om tinglysning ændres inden lovforslaget foreslåede ikrafttræden den 1. juli 2025.

Finans og Leasing ønsker præciseret, at der i forbindelse med kravet om tinglysning inden påbegyndelse af etablering af solcelleanlægget, henvises til den fysiske opsætning og ikke allerede eksempelvis projektering eller indgåelse af leasingsaftale.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at en fyldestgørende ansøgning skal indeholde de nødvendige oplysninger for, at pant- og udlægshavere kan vurdere, om forbehold af særskilt ret vil medføre væsentlige kreditmæssige risici for pant- eller udlægshaver eller manglende overholdelse af den finansielle lovgivning. Det forventes, at der af de pant- og udlægshavere, der skal behandle anmodninger om samtykke, vil blive udarbejdet en standardblanket, der vil facilitere afgivelse og behandling af de nødvendige oplysninger].

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at der med påbegyndelse af etablering af anlægget menes påbegyndelse af den fysiske installation af anlægget og ikke tidligere indledende skridt. Formålet med kravet er, at rettighedshavere ikke bliver fanget i en situation, hvor et installeret anlæg utilsigtet gribes af pant i ejendommen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger, at ordningen udgør en svækkelse af vilkårene for udbydere af pantbaseret lånefinansiering. Kravet om indhentning af samtykke skal derfor ses i dette lys og skal balancere mulige negative konsekvenser for panthaveres eksisterende interesser, herunder beskadigelse af bygninger eller u hensigtsmæssige kreditrisici. Dette omfatter alle potentielle pant- og udlægshavere. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger, at ønsket om at fremme alternative finansieringsformer, herunder leasing, ikke skal ske på unødigt bekostning af eksisterende finansieringsformer, herunder pantesikret lånefinansiering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der ikke er grundlag for at antage, at en bygning vil kunne værdiansættes højere, hvis der påmonteres solcelleanlæg, hvor der kan forbeholdes særskilt ret over disse, idet anlægget ikke vil indgå som en del af bygningen og derfor heller ikke i værdiansættelsen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at en vurdering af kreditmæssige risici altid forudsætter en konkret vurdering fra pant- og udlægshaver, hvorfor det ikke er muligt at opliste fyldestgørende, hvornår en pant- og udlægshaver må nægte samtykke. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at formålet med ordningen bl.a. er at styrke konkurrencen på markedet for finansiering af bygningsbaserede solceller ved at fremme alternative finansieringskilder, herunder leasing. Derfor er det positivt, hvis flere udbydere af leasingfinansiering tilbyder finansiering således, at leasingtagere opnår de bedste priser og vilkår. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet understreger samtidig, at pant- og udlægshaver skal anvende saglige og relevante kriterier, når der skal tages stilling til, om der kan gives samtykke ved forespørgsler om opstilling af leasede solcelleanlæg.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det er hensigten, at der forud for ordningens forventede ikrafttræden vil blive udarbejdet en formular til brug for ordningens krav om tinglysning af deklarationen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at fornødne systemtilpasninger samt justering af relevante administrative forskrifter vil blive foretaget forud for lovforslagets forventede ikrafttræden.

Øvrigt om ordningen

Green Power Denmark ønsker præciseret, hvorfor der kun skal indhentes samtykke fra visse kreditorer, og finder at der er ubegrundede begrænsninger i forhold til udenlandsk finansiering.

Finans Danmark foreslår enkelte redaktionelle tilpasninger.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at kravet om samtykke alene gælder i situationer, hvor pant- og udlægshavere er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om forsikringsvirksomhed. Pant- og udlægshavere, uanset nationalitet, der ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om forsikringsvirksomhed, kan derfor ikke påberåbe sig retten til at nægte samtykke. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker endvidere, at lovændringen ikke stiller særskilte krav til forskellige typer af udbydere af leasingfinansiering, herunder udenlandske udbydere af leasingfinansiering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kvitterer for de foreslåede redaktionelle rettelser og har indarbejdet dem i lovforslaget.

6. Øvrige bemærkninger

Bornholms Energi og Forsyning og **Green Power Denmark** bemærker at der i anden lovgivning, bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser og Energistyrelsen vejledninger er uoverensstemmelser der giver udfordringer for etablering af solceller af kommunalt ejede selskaber hvor bygningsejer og solcelleejer ikke er samme virksomhed.

Bornholms Energi og Forsyning ønsker præciseret, hvorvidt kommunale forsyningsselskaber med begrænset ansvar kan opstille solcelleanlæg på private erhvervsbygninger.

Danske Havne ønsker at der muliggøres flere finansieringsformer til solcelleanlæg, bl.a. på tagflader, herunder offentlig-private samarbejder, fx mellem en erhvervshavn og en energivirksomhed.

EjendomDanmark ønsker klare lovgivningsmæssige rammer for bygningsintegrerede solceller, herunder i forbindelse med regler om brandsikkerhed.

Landdistrikternes Fællesråd finder en række regler uden for dette lovforslag uhensigtsmæssige og foreslår en række tiltag for at øge lokal og kommunal opbakning til udbygningen med VE.

Caroline Anna Salling, postdoc ved Institut for Antropologi, Københavns Universitet bemærker at lokalt ejerskab bidrager til lokal opbakning til VE-anlæg og deler en række studier, der underbygger dette.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker at reguleringen af kommunale forsyningsselskaber, reglerne for brug af interne elektricitetsforbindelser, de lovgivningsmæssige rammer for bygningsintegrerede solceller, mulighederne for offentlig-private samarbejder, regler i forbindelse med lokalt ejerskab af VE-anlæg og ordningerne til fremme af kommunal og lokal opbakning til VE, ikke foreslås ændret ved dette lovforslag.

Landbrug, udtagning og natur

J.nr. 2024 - 814

Ref. ANLMS

Den 24. februar 2025

HØRINGSNOTAT (del 2)

Udkast til lovforslag om ændring af lov om fremme af vedvarende energi vedr. gebyrordning for erstatningsnatur blev sendt i supplerende offentlig høring d. 10. januar 2025 med frist for høringssvar den 3. februar 2025.

Lovudkastet blev sendt i høring som supplement til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets høring af 30. oktober – 27. november 2024 over: Forslag til ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om offentlige veje m.v. og jernbaneloven. Lovudkastet skal fremsættes for Folketinget i marts 2025 som del af dette lovforslag.

Ministeriet for Grøn Trepert har modtaget 16 høringssvar fra organisationer og virksomheder.

Høringssvar med indholdsmæssige bemærkninger til lovforslaget kommer fra:

- Dansk Skovforening
- HOFOR
- Green Power Denmark
- Energinet
- KL
- Nationalpark Vadehavet
- Dansk Erhverv
- WWF (Verdensnaturfonden)

Følgende eksterne høringsparter har oplyst, at de ikke har havde nogle bemærkninger til høringen:

- Arbejdstilsynet
- Konkurrence- og forbrugerstyrelsen
- Banedanmark
- Erhvervsstyrelsen
- Dataetisk Råd
- Erhvervsflytningens Sammenslutning
- Københavns Kommune
- Forsvarsministeriet

Ministeriet for Grøn Trepert takker alle høringsparter for deres afgivne høringssvar.

I det følgende gennemgås høringssvarene. Ministeriet for Grøn Treperts kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er gengivet i hovedtræk. For høringssvarene i deres helhed henvises til Høringsportalen.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

1. Generelle bemærkninger til lovforslaget
2. Gebyrordningen
3. Kompenserende og afbødende foranstaltninger
4. Erstatningsnatur
5. Øvrige bemærkninger

Gennemgang og kommentering af høringssvarene:

1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

HOFOR, Green Power Denmark, Energinet, Dansk Erhverv, Dansk Skovforening og WWF (Verdensnaturfonden) bakker generelt op om lovforslaget. **HOFOR** og **Dansk Erhverv** anfører, at lovforslaget vil øge muligheden for at etablere en samlet og koordineret indsats for natur og miljø med en stor positiv effekt. **Dansk Skovforening** mener, at en mere fleksibel tilgang til artsbeskyttelse er hensigtsmæssig for udbygningen af vedvarende energi.

2. Gebyrordningen

KL anfører, at kravene til artsbeskyttelsesprogrammerne bør præciseres, herunder hvem der udarbejder dem, og om de skal være defineret forud for betalingen, eller om de kan etableres efterfølgende. **Dansk Erhverv** anfører, at reglerne for, hvordan gebyrerne fastsættes, bør være transparente, så udviklere har mulighed for at vurdere eventuelle konsekvenser for projekter. **HOFOR** anfører, at betalingen bør være proportionel med den indvirkning, som det pågældende VE-projekt har på natur og miljø, så der sikres sammenhæng mellem den natur, der bliver beskadiget, og den erstatningsnatur, der skal etableres. **Green Power Denmark** foreslår, at usikkerhedsmomenter i forhold til prissætningen af drift og forvaltning af ordningen varetages af staten, indtil der kan fastsættes et gebyr for de faktiske udgifter.

Nationalpark Vadehavet foreslår, at projektejereren af VE-anlæg og el infrastruktur ikke skal pålægges et krav om betaling for erstatningsnatur. **Green Power Denmark, HOFOR** og **Dansk Erhverv** og foreslår, at kompensationen skal bestå af et engangsbetalt i forbindelse med etablering af projektet, så udvikler ikke skal betale for vedligehold af erstatningsnatur og artspleje i en længere årrække. **Green Power Denmark** og **Dansk Erhverv** foreslår, at operatøren ikke skal betale et gebyr til dækning myndighedernes administrative omkostninger ved den nye ordning.

Green Power Denmark foreslår, at gebyrordningen for erstatningsnatur også bør kunne anvendes uden for fremskyndelsesområder. **Nationalpark Vadehavet** foreslår, at gebyrordningen for erstatningsnatur ikke skal finde anvendelse i fx særlige naturområder som Vadehavet.

Ministeriet for Grøn Trepert:

Lovforslaget implementerer VEIII-direktivets bestemmelser om indførelse af en ny national betalingsordning, hvor projektejer, når der ikke findes andre forholdsmæssige tiltag, kan gennemføre et projekt i et fremskyndelsesområde - mod betaling for erstatningsnatur - selvom projektet med stor sandsynlighed vil påvirke beskyttede dyre- og plantearter. Den nationale betalingsordning har til formål at sikre eller forbedre de berørte arters bevaringsstatus. Det fremgår af VEIII-direktivet, at denne ordning for erstatningsnatur kan finde anvendelse for projekter i fremskyndelsesområder for net- og lagringsinfrastruktur og fremskyndelsesområder for vedvarende energi.

Den nye ordning benævnes i VEIII-direktivet som en ordning for "økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer". Der lægges med lovforslaget op til, at det implementeres i dansk ret som en ny "gebyrordning for erstatningsnatur", der giver nye muligheder for at afbøde projekters mulige konsekvenser for beskyttede arter ved at betale for erstatningsnatur. Det er præciseret i lovforslaget som opfølgning på høringsbemærkningerne.

Den nye gebyrordning for erstatningsnatur skal sikre, at der kan findes løsninger for opstilling af anlæg til vedvarende energi og netinfrastruktur i fremskyndelsesområder, hvor der ellers ville være barrierer for projektet. Det er hensigten med lovforslaget, at operatøren – dvs. projektejereren for et projekt i et fremskyndelsesområde – alene skal betale gebyr, der modsvarer myndighedernes omkostninger til etablering og vedligehold af erstatningsnatur og administration af gebyrordningen.

Det er kun projektejdere, der ønsker at gennemføre konkrete projekter, der med stor sandsynlighed vil påvirke beskyttede dyre- og plantearter, der skal betale for erstatningsnatur som led i ordningen. Projektejdernes pligt til at betale til ordningen er desuden betinget af, at det ikke er muligt for projektejereren at anvende passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, at forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger ikke findes/er tilgængelige. Det er præciseret i lovforslaget som opfølgning på høringsbemærkningerne.

Det er hensigten, at Naturstyrelsen under Ministeriet for Grøn Trepert skal være ansvarlig for etableringen af erstatningsnatur som led i gebyrordningen for erstatningsnatur. Naturstyrelsen har erfaring med lignende opgaver vedrørende bl.a. erstatningsskov. Det er hensigten, at Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø skal stå for administration af gebyrordningen for erstatningsnatur. Denne ansvarsfordeling svarer som udgangspunkt til den gældende ordning for erstatningsskov efter bekendtgørelse nr. 60 af 21. januar 2019 om erstatningsskov og særlige regler vedrørende kystbeskyttelse på fredskovspligtige arealer m.v. Efter ordningen for erstatningsskov, stilles der som hovedregel vilkår om erstatningsskov, når der gives tilladelse til ophævelse af fredskovspligt på arealer eller der gives dispensation til byggeri m.v. på fredskovspligtigt areal.

Det er hensigten, at en projektejers gebyrbetaling skal opgøres på baggrund af størrelsen (antal ha.) af den del af projektarealet, hvor screeningen viser, at projektejdernes projekt med stor sandsynlighed vil påvirke beskyttede plante- og dyrearter (den berørte del af projektområdet). Projektejdere skal betale for myndighedernes etablering og vedligeholdelse af erstatningsnatur på et areal, der størrelsesmæssigt (antal ha.) svarer til 150 procent af den berørte del af projektområdet (hvis den berørte del af projektområdet fx er på 1 ha, skal der betales for 1,5 ha. erstatningsnatur). Det er dette antal ha. erstatningsnatur, der er grundlaget for fastsættelsen af projektejers gebyr for erstatningsnatur, således at projektejdere skal betale et gebyr, der dækker myndighedernes omkostninger til etablering og vedligehold af dette eksakte antal ha. erstatningsnatur, der størrelsesmæssigt svarer til 150 pct. af den berørte del af projektområdet. Gebyrets størrelse opgøres på baggrund af myndighedernes gennemsnitlige omkostninger pr. ha. erstatningsnatur.

Det er dermed hensigten, at gebyrbetalingen skal opgøres som et arealbaseret fast gebyr pr. ha. erstatningsnatur, bestående af:

1) Et opstartsgebyr til dækning af myndighedernes omkostninger til etablering af fundamentet for det antal ha. erstatningsnatur, som projektejdere skal betale for. Det skal dække myndighedernes omkostninger til erhvervelse af erstatningsjord til markedspris, anlægsomkostninger til etablering af erstatningsnatur og administration mv. forbundet hermed.

2) Et årligt gebyr til dækning af myndighedernes udgifter til opbygning og vedligehold af det antal ha. erstatningsnatur, som projektejdere skal betale for, og administrative udgifter mv. forbundet hermed. Gebyret finansierer således myndighedernes årlige omkostninger til opbygning, vedligehold og administration af det antal ha. erstatningsnatur, som projektejdere skal betale for. Gebyrerne fastsættes i opstartsperioden ud fra aktuelle priser og Naturstyrelsens omkostninger ved gennemførelse og vedligehold af tilsvarende naturgenopretningsprojekter. Det forudsættes, at det ved fastlæggelse og eventuelle fremtidige justeringer af gebyret vil blive sikret, at der er balance mellem indtægter og udgifter forbundet med gebyrordningen for erstatningsnatur.

Gebyrerne fastsættes og reguleres efter reglerne i Finansministeriets budgetvejledning.

Det er som opfølgning på høringsbemærkningerne præciseret og uddybet i lovforslaget, hvordan gebyrerne vil blive opgjort.

Det bemærkes desuden, at de nærmere regler om gebyrordningen vil blive fastlagt i den kommende bekendtgørelse om gebyrordningen.

De nærmere regler om fremskyndelsesområder vil blive fastsat af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i en særskilt bekendtgørelse.

3. Kompenserende og afbødende foranstaltninger

Energinet og **KL** anfører, at det bør præciseres, hvornår mulighederne for kompenserende og afbødende foranstaltninger er udtømte, og hvilke kriterier der skal være herfor. **Green Power Denmark** anfører, at det bør præciseres, at gebyrordningen for erstatningsnatur kun gælder, hvis det ikke er muligt at kompensere for påvirkningen på anden vis efter habitatdirektivets fravigelsesbetingelser.

Green Power Denmark og **HOFOR** anfører, at det bør præciseres, at VE-udvikler skal kompensere for de faktiske skader og ikke for risiko for skader eller mulige skadelige virkning – dvs. i overensstemmelse med VE-III direktivets formulering "for at imødegå de væsentlige uforudsete skadelige virkninger, der er konstateret under screeningprocessen". **Dansk Erhverv** anfører, at det er uklart, hvad der menes med, at gebyrordningen kun vil være relevant, hvis et projekt "med stor sandsynlighed" vil få "betydelige uforudsete skadevirkninger".

Dansk Erhverv foreslår, at det i vurderingen af, om der for eksempel kan findes alternative placeringer for et projekt, bør gælde, at alternativer skal kunne gennemføres inden for samme tidshorisont som det foreslåede, og uden uforholdsmæssigt store meromkostninger. **HOFOR** efterspørger, at gebyrordningen for erstatningsnatur også skal kunne anvendes i tilfælde, hvor det ikke er økonomisk muligt at anvende afbødende foranstaltninger. **Energinet** efterspørger, at der i vurderingen af, hvorvidt der foreligger forholdsmæssige alternativer kan tages hensyn til projektets økonomiske levedygtighed, gennemførligheden og særligt den effektive og fremskyndede gennemførelse af projektet. **Energinet** foreslår, at der i vurderingen af om en kompensationsforanstaltning er forholdsmæssig, kan indgå skønsmæssig vurdering af, om en arts bevaringsstatus i højere grad vil kunne sikres eller forbedres gennem erstatningsnatur.

Ministeriet for Grøn Trepert:

Den nye gebyrordning for erstatningsnatur følger VEIII-direktivets afgrænsning af, hvornår ordningen vil finde anvendelse. Det følger af VEIII-direktivet, at benyttelse af gebyrordningen for erstatningsnatur skal anses som en sidste mulighed, der kun bliver relevant, såfremt det ikke er muligt at gennemføre øvrige forholdsmæssige afbødende/kompenserende foranstaltninger for at undgå skade på, reparere eller erstatte artsbeskyttelsen i forbindelse med selve projektet.

Det følger heraf, at det kun er projektere, der ønsker at gennemføre konkrete projekter, der med stor sandsynlighed vil påvirke beskyttede dyre- og plantearter, der skal betale for erstatningsnatur som led i ordningen.

Gebyrordningen er knyttet til tilladelsesprocessen i fremskyndelsesområderne, således at hvis screeningen af området viser, at der er stor sandsynlighed for, at projektet medfører "væsentlige uforudsete skadelige virkninger" på beskyttede arter, så skal myndigheden fastsætte vilkår i godkendelsen af projektet om, at der anvendes passende forholdsmæssige afbødende foranstaltninger. Hvis det ikke er muligt/tilstrækkeligt at anvende afbødende foranstaltninger, skal der anvendes kompenserende foranstaltninger for at imødegå disse potentielle virkninger. Hvis dette ikke er muligt, fastsætter myndigheden vilkår om, at projektere i sidste ende indbetaler et gebyr for erstatningsnatur.

Det er præciseret i lovforslaget som opfølgning på høringsbemærkningerne.

De nærmere regler om fremskyndelsesområder, herunder tilladelsesprocessen i fremskyndelsesområder, vil blive fastsat af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i en særskilt bekendtgørelse.

4. Erstatningsnatur

WWF (Verdensnaturfonden) anfører, at erstatningsnatur som udgangspunkt bør laves så tæt på projektområdet som muligt for at imødegå sårbare delpopulationer af sårbare arter, der ofte er genetisk unikke som følge af deres langvarige tilstedeværelse i et bestemt område. **WWF (Verdensnaturfonden)** foreslår, at der fokuseres på, at erstatningsnaturen skal forbedre naturområdets bevaringsstatus og berørte arters bevaringsstatus, og at der i

de tilfælde, hvor der oprettes ny natur væk fra det berørte område, bør sikres, at arealet kan udlægges som urørt natur.

Ministeriet for Grøn Trepert:

Det er hensigten, at en projektejer skal betale for erstatningsnatur i forholdet 1:1,5 for at sikre og forbedre levesteder for beskyttede arter. Det betyder, at størrelsen af området med erstatningsnatur, som projektejer skal betale for at etablere og vedligeholde, skal svare til 150 procent af størrelsen af

den del af projektarealet, hvor screeningen viser, at projektejerens projekt med stor sandsynlighed vil påvirke beskyttede plante- og dyrearter. Det er præciseret i lovforslaget som opfølgning på høringsbemærkningerne.

Det er forventningen, at erstatningsnaturen skal etableres så tæt på projektområdet som muligt, og som udgangspunkt i samme biogeografiske region, og så vidt muligt i tilknytning til eksisterende bestande af de pågældende arter, som erstatningsnaturen skal kompensere for. Det må imidlertid bero på en konkret vurdering, hvor det naturfagligt giver mening at etablere erstatningsnatur i medfør af ordningen, herunder muligheden for erhvervelse af evt. erstatningsjord til etablering af erstatningsnaturen.

Det er hensigten, at Naturstyrelsen under Ministeriet for Grøn Trepert skal være ansvarlig for etableringen af erstatningsnatur som led i ordningen, jf. de nærmere oplysninger herom under pkt. 2 ovenfor.

5. Øvrige bemærkninger

Dansk Erhverv, Nationalpark Vadehavet og KL har anført en række bemærkninger vedr. fastlæggelse af fremskyndelsesområder.

Ministeriet for Grøn Trepert:

Bemyndigelsesbestemmelsen for en gebyrordning for erstatningsnatur – og reglerne der skal fastsættes ved bekendtgørelse herom – regulerer ikke fastlæggelsen af fremskyndelsesområder. De nærmere regler om fremskyndelsesområder vil blive fastsat af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i en særskilt bekendtgørelse.

HOFOR, Green Power Denmark og Energinet bemærker, at de ønsker at blive inddraget i udformning af de nærmere regler for en gebyrordning for erstatningsnatur i fremskyndelsesområder. **HOFOR** opfordrer desuden til en tæt dialog med energibranchen i det videre arbejde med ordningen.

Ministeriet for Grøn Trepert:

Et udkast til bekendtgørelse med de nærmere regler om gebyrordningen for erstatningsnatur vil blive sendt i offentlig høring med mulighed for at komme med høringssvar, før indholdet heraf fastlægges endeligt.